

SA SELLA

PREMSO
CORONA

Revista Informativa de Sencelles

Segona Època N° 33

Març - Abril 1.994

250 Pts

INFORMES - 11-94

SORT QUE TENC UN FONMARCH!

En les millors condicions, amb la major rendibilitat

**Liquiditat
immediata,
sense
penalització**

7,14%

**anual de reducció
de la plusvàlua
a efectes fiscals
a partir del
2n any.**

**Exempció
TOTAL
després de
15 anys.**

**Aportacions
des de
5.000 PTA
mensuals.**

BANCA MARCH

SA SELLA

Fundada el 1.983

SUMARI

EDITORIAL	3
CASES I TERRES	4
TEMPS ENRERA	6
CORAL SOR FRANCINAINA	7
REPORTATGE: OSCA	8
MUSICA	10
CARTES	10
ESPORTS	11
REPORTATGE: COORDINADORA	12
IMATGES D'AHIR.	13
ENTREVISTA	14
COMUNICAT UM	15
ESCOLANIA LLUCH	16
OPINIÓ	18
NOTICIARI	19
NOTICIES FRESQUES	21
INSTÀNCIA	22
CARTES	23
RECORDS	23

EQUIP DE REDACCIÓ: (per ordre alfabètic)

Joana Ferragut i Fiol
Joan Florit Horrach
Joan Florit Salas
Pere J. Llabrés Fiol
Francisca Llabrés Vallés
Guillem Mut Llabrés
Maria Vich

COL·LABORADORS (per ordre alfabètic)

Barramot
Toni Bennasar Cirer
Gabriel Campaner Vallés
Comitè Local d'UM
Maria Florit Amengual

P. Miquel Mascaró
Tomeu Morro Oliver

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

REVISTA SA SELLA

C/ Antoni Maura, 5
07140 SENCELLES

EDITORIAL

A principis de 1983, gràcies a l'interés d'un col·lectiu de persones interessades en fer més nostre la vida del poble, destacar els fets més rellevants donant-los a conèixer als mateixos sencers, va néixer Sa Sella, d'això ja gairebé han passat 11 anys. Va néixer des del Centre Cultural, creixent any darrera any, passant per diverses etapes, qualqua bastant difícil, sempre amb la intenció de superar-se mantenint sempre un mateix denominador comú. Sa Sella des del seu naixement, s'ha fet arribar a totes les cases de Sencelles de manera gratuïta, i com a revista membre de la Premsa Forana per tot Mallorca s'ha repartida.

Malgrat que el viatge ha estat força pesat i molt afeixugat, ens hem vists en la situació de fer un canvi donant una nova imatge. Per això hem recurrit a tots vosaltres sencers que sou l'impuls que ens falta per aixecar el vol i seguir endavant amb constància i dedicació, amb més il·lusió i anim, per fer-vos arribar la millor informació del nostre poble als vostres domicilis.

Emprenguerem una aventura difícil i sense saber el seu final quan decidirem fer socis perquè sa revista funcionàs bé, en un principi ens feia molta por el començament, però ho intentàrem i ens hem donat compte que darrera nosaltres tenim un poble que ens recolza, i això sempre anima a uns o a altres a emprendre tasques difícils, per això i des d'aquí vos volem donar les gràcies a totes aquelles persones que han confiat i que de fet confien amb nosaltres.

Ara la resta del camí ho hem de seguir nosaltres, i esperam no defraudar-vos.

Sincerament i de tot cor, ¡GRACIES!

Redacció de Sa Sella

SA SELLA

Fundada al 1.983

Cases i Terres : SA TORRE

Camí de cap a Ciutat, passat Biniali a l'esquerra s'hi troba la possessió de sa Torre, al llogaret de ses Alqueries dins el municipi de Sta. Eugènia.

Les seves terres confronten amb el municipi de Sencelles, concretament fa partió amb sa Cova Monja i s'hort de ses Queques, es torrent de Solleric, s'hort de sa Torre i es torrentó de sa sèquia.

El poble de Sta. Eugènia va prendre el nom del conqueridor Bernat de Santa Eugènia que vengué amb les tropes del Rei En Jaume i que fou el primer governador de l'illa a més de Senyor de sa Torre.

Es conserva un document de l'any 1640 on s'inventarien les fanegues de producció agrària i els pagaments de distintes despeses i costs de producció.

Posteriorment la possessió passà a mans de la família Ribas de Pina que tengueren un gran protagonisme dins la vida social no només de Sta. Eugènia sino també de Pina. Per exemple la primitiva església de Sta. Eugènia fou engrandida l'any 1863 gràcies a les aportacions de Gabriel Mariano Ribas de Pina. També fou ell qui portà de les catacombes de Roma el 1848 les relíquies de Sant Pius. Gabriel Mariano Ribes de Pina i Gallard i la seva germana Concepció foren els fundadors de la congregació religiosa Filles de la Misericòrdia.

La finca té una extensió de 87 quarterades. S'hi cultiva pastura fent la rotació tradicional del guaret, amb la intenció d'alimentar les ovelles. La ramaderia ovina és la principal activitat d'aquesta explotació agrícola.

La possessió, està composta de distintes tanques, algunes d'elles situades a l'altra banda de la carretera Sencelles-Palma, cosa que dificulta el trasllat del ramat.

Aquestes finques son: Els Pins, Sa Tanca de ses Figueres, Sa Vinya, Sa tanca d'els Ametlers i Sa Pleta d'els Garrovers.

Amb una simple ullada ja es pot apreciar l'antigor de les cases de sa Torre.

Tot just atravesada la portassa d'entrada, a mà esquerra hi ha una gran porxada que cobreix dos cubs, restes d'una antiga tafona i dona pas a una de les portes del celler.

Si anam més endins, arribam a la clastra, que

conserva molta autenticitat gràcies als grans bolls polits pel temps que l'adornen. Així com pertoca, a la clastra hi ha un vell lledoner, ara a l'hivern sense fulles, però la seva verdor és substituïda per una parada de gespa.

Recentment les cases han estat restaurades amb molta cura. Fa tretze anys la família de Victoriano

López-Pinto Ribas de Pina s'hi mudà, abandonant la vida de ciutat per la del camp, passant a viure no alluny d'Aireflor on també té les seves arrels.

Hi ha més de 4000 metres quadrats de construcció, i quan es varen anar fent les obres de restauració s'aprofità la part superior de l'edifici principal per convertir-lo en tres apartaments destinats a l'agroturisme.

A la clastra, que té la funció de distribució, hi donen el portal principal redó, de marès, amb el pujador de senyores al seu costat, el forn, distintes estances i la nova escala que puja als departaments superiors, donant així independència als hostes.

La distribució interior de les cases és atípica. L'espaïosa entrada entrespolada té un aire senyorial però al mateix temps molt pagès.

L'habitable està adornat amb teles de gran valor, com les que representen Sant Cosme, Sant Damià, les tres Sibils i imatges d'avantpassats de la família. A més hi ha un delicat betlem mòbil, fet de copinyetes i protegit per una gran campana de vidre

SA SELLA

Fundada al 1.983

quadrada. També hi ha una roda de carro plena, peces del molí de sang..., entre moltes d'altres curiositats.

Tanmateix el que més ens impactà de l'entrada fou la insòlita i llarga escala de pedra.

De l'entrada es pot accedir al celler, les estances dels senyors i l'antiga cuina dels amos. Aquesta cuina és un autèntic museu etnològic, on no hi manca cap detall, objecte i utensili: des d'una batedora per formatjar fins a la taula on hi menjaven els missatges, passant per antics plats, greixoneres, cullerots, motllos, olles... arribant a una foganya amb bancs.

A l'ala dreta hi ha les estances dels senyors: un distribuïdor que dona al jardí, a la capella i al menjador.

La capella que era exclusivament per a l'ús dels senyors es troba a l'interior dels seus estatges, és molt petita de manera que just hi cab l'altar i dos reclinatoris, un pel senyor i l'altra per la senyora. En realitat és tracta d'un simple armari a l'entrada-sala de la casa dels senyors, però si s'obren les portes, queda tot l'espai del saló per oir missa. Aquest mateix tipus de capella també el trobam a Aireflor Vell.

La capella està carregada de tota casta de detalls decoratius litúrgics, on tampoc no hi manca un quadre de la fundadora de la congregació de les Filles de la Misericòrdia.

El menjador segueix fidelment els canons dels menjadors de possessió de primer ordre, mantenint el seu parament originari.

Les estances següents són la cuina, els rebosts i la quartera, totes elles dignes de ser descrites profusament, cosa que ens és impossible per manca d'espai.

El pis superior, abans d'entrar als departaments, hi ha uns espais comuns: rebedor, bugaderia, sales d'estar i un menjador d'exposició on es mostren aliments i begudes autòctones, a més d'unes col·leccions d'alcores i macerilles (plats de ceràmica amb un suport al mig on s'insertaven les taces per no vessar el seu contingut i per que quedassin ben subjectes).

Els tres apartaments reben noms de vents (com

a son Xotano). Combinen mobles funcionals d'ara amb elements decoratius d'abans. Són molt espaiosos, lluminosos i dotats de terrasses envoltades de balustres, des d'on es pot divisar la Serra, el Raiguer, i com no, Biniali i Sta. Eugènia.

El celler, d'impressionant estructura, demostra que la possessió produïa una gran quantitat de vi.

El celler no està enclotat. El sòtil, d'embigat, es sostingut per unes robustes pilastres i uns estètics arcs de mig punt.

Les parets tenen una estranya negror, que segons la propietària, es podria deure a que la nau fou emprada anteriorment com a tafona, ja que a la porxada dels cups hi ha enclavades una biga, un quintar, i un bassí de tafona. Això suposaria que a n'aquesta zona hi hagués hagut olivar, com en els cas de Sarissal, on també hi ha restes de tafona.

El celler compta amb moltes bótes congregnyades de distints tamanys. Es diven congregnyades per que per fer-les s'usava el sistema de congregny (cenyidors en forma de cercle, de fusta d'alzina o olivera, fets amb peces corbes subjectades amb passadors de ferro o fusta).

A la nostra visita observarem que absolutament tots els detalls i recons de les cases estaven molt encertats i cuidats. Això és el fruit de la tasca diària i constant realitzada durant molts d'anys per na Teresa, a la qui agraïm, juntament amb el seu espòs Victoriano i la seva família, l'hospitalitat que ens dispensaren.

Joan Florit Horrach i Maria Florit Amengual.

Manuscrit àrab argeli del segle XIV. L'escritura àrabica te els seus orogens a nel's caràcters nabateus

L'ISLAM A MALLORCA (IV)

D'altra part la referència a que els castells foren presos un rera l'altre ens demostra que la força dels mallorquins o dels seus dominadors bizantins era prou important com per dificultar la conquesta musulmana i que la resistència no fou un fenomen aïllat, com el d'Alaró, sinó que els altres cims fortificats mantingueren poc o molt la resistència.

El càrrec de wâlî, o delegat del poder cordovès era important pels territoris perifèrics de l'Al-Andalus puix era el representant de l'emir i sobre ell no hi havia més autoritats que l'emiral. Generalment els wâlîs són remoguts del seu lloc de manera periòdica, cada un parell d'anys.

En el cas d' Isâm el govern de l'Illa va durar 10 anys fins a la seva mort i el successor fou el seu fill 'Abd Allâh que va ser elevat al soli pels seus administrats, encara que després de rendir la deguda pleitesia al sobirà de Córdova fós confirmat en el càrrec. Es un fet poc freqüent la successió de fill a pare dins l'organització administrativa omeia a nivell provincial, la qual cosa ens fa pensar que el territori de les Illes

Oriental era quasi bé un domini personal dels Banû Hawlânî.

'Isâm al-Hawlânî segons el que sabem va governar 10 anys a partir del 903 i el seu fill va deixar el càrrec de wâlî el 951. La família, definitivament arrelada a les Illes, va gaudir al llarg d'uns 50 anys d'un estatut polític especial.

Diven les cròniques que un ambaixador mallorquí desplaçat a Catalunya per tractar amb un dels grans magnats d'aquella terra, tal vegada el mateix Comte de Barcelona, va conèixer un jove esclau àrab que, mutilat pels seus nous amos el convertiren en eunuc.

Això passava a mitjans del segle XI i el tal ambaixador, copsat per la gentilesa del jove esclau va pagar el rescot, per tal d'afegir-lo al seu seguici i, més tard, oferir-lo al seu senyor.

El wâlî de Mayûrqa anomenat Al-Murtadâ el va acceptar i encobeir, donant-li un redoç agombolat dins el seu àmbit familiar. Amb el temps aquell jove eunuc seria Mubassir, successor de Al-Murtadâ i senyor de les Illes Orientals de Al-Andalus.

CORAL SOR FRANCINAINA

Dia 14 de gener va haver-hi eleccions per a constituir la nova junta directiva de la Coral Sor Francinaina.

Aquestes eleccions es produeixen cada 2 anys, tal com assenyalen els estatuts. Es, per tant, un acte normal i propi de la vida del grup.

Sortiren elegits els següents membres:

President: Toni Bennasar (Escolà)
Vice-president: Llorenç Ferragut (Cartutxo)
Secretària: Jerònia Llabrés (Sastre)
Tresorera: Antònia M. Ramis (Respeta)
Vice-tresorera: Maria Coll (Parissa)
Vocals: Joan Pons (Rei)
Sor Catalina Crespi
Tomeu Vaquer (Mecànic)
Aina Llabrés (París)
Francesca Llabrés (Patró)
Pere Bergas (Petita)

A la reunió de la nova junta es va assumir tot el que havien fet les anteriors juntes i es va decidir seguir en la mateixa línia, així com agrair al que havia estat president, des de la mateixa fundació de la Coral (ara fa 8 anys) la seva dedicació fructuosa i incondicional al grup. Es tracta d'en Tomeu Llabrés (Riera).

Durant aquests 8 anys, la Coral no ha tingut altra pretensió més que la d'esser:

- 1.- Un grup de sencellers, (que sobrepassa el nombre de 40) als quals els agrada la música i que s'ho passen molt bé cantant.
- 2.- Un grup que vol fer un servei al poble de Sencelles oferint- li els concerts, fruit de moltes hores d'assaig, però visquedes amb la il·lusió de qui té desig de fer-ho el més bé possible per fer fruir als amics sencellers.

I vull aprofitar per agrair-vos la vostra presència als concerts. Es molt encoratjador que després de 8 anys, l'església segueix estant plena sempre que la Coral ofereix un concert. Aixó ens anima molt i ens fa créixer les ganes

de millorar.

A més, pensam que assistiu perquè d'alguna manera, considereu la Coral com a vostra. Gràcies per ajudar-nos així.

Una de les activitats que du a terme la Coral és organitzar el "pa amb caritat". Aquesta és una iniciativa molt agradable que vol fer present una sana tradició cristiana mallorquina: la de compartir els aliments a un dinar a la caseta de la nostra Beata, el diumenge de l'àngel.

L'any passat rondaren les 500 persones que participaren en aquest dinar de germanor, en el que cadascú fa tastar als altres els plats dolços que sap fer.

Aquest any el diumenge de l'Àngel cau el 10 d'abril i, sinó plou (segur que no plourà) tornarem a celebrar el "pa amb caritat" a la dita caseta.

Comfiam que superarem el nombre de l'any passat. Tothom serà benvingut. Sentiu-vos-hi convidats. Es un dia per sentir-se més senceller que mai, compartint la taula a la caseta de la més estimada sencellera.

I com cada any, després del dinar ens divertirem amb el "show", que ja estam preparant.

La Coral vol seguir intentant deixar ben amunt el nom de Sencelles, per tots els pobles on assistim per donar concerts, de la mateixa manera que ho fan els altres grups del poble.

Sentiguem l'orgull de ser sencellers.

Toni Bennasar Cirer.

Transportes

Lorenzo Ramis Llabrés

ALMACEN DE MATERIAL PARA LA CONSTRUCCION

SA SELLA

Fundada el 1.983

OSCA: Una història industrial a Sencelles

Sobre el projecte inicial s'hi feren diverses modificacions de s'original i així sorgiren un gran nombre de models, en fusta o en planxa.

Els models es distingien de cavellons(c) que podia batre en un jornal(10 hores) i per una lletra que distingia si estava fet de fusta(z) o de planxa metàl·lica(m). En Martí Cirer recorda que es fabricaren es següents models:

25, 30, 35 z, 35 m, 40 m, 55 z, 60 z, 70 z, 75 m, 105 c, 105 m, 130 m.

En un primer moment es fabricaven fonamentalment de fusta amb es bastidors de ferro. Ses rodes eren també de ferro ja que es pneumatics suposaven, en aquella època de post-guerra, un luxe per ses dificultats de s'abastiment i s'implantació de cautxú que imposava s'antarquia des règim franquista. Fins i tot ses poques parts de planxa metàl·lica eren fetes amb bidons de gasoil o petroli desfets i aplanats.

També es varen fer batedors per acoplar-se sobre camions, amb un canvi de marxes pels qui no tenien tractor o mul, etc....

A partir de anys 55-60 es subministrant de ferro va arribar a ser normal i es feren grans sèries. No es podia atendre sa gran demanda de tot Mallorca i de sa Península.

Sa gent des pobles no bastava i venien treballador des pobles veinats. Fusters i ferrers de Sencelles, Costitx, Sineu i Sta Eugènia rebien comandes de fer petits treballs de part d'Oscà. Es feia feina al taller en diferents torns i qualque secció, com es torners, en feien nit i dia.

S'obriren tallers auxiliars a Sineu amb uns 20 obrers a sa carretera de San Joan. A Sencelles hi havia uns 30 empleats, però segons recorda en Martí, es llocs de feina indirecte o induïts devien arribar a 300. A Palma hi havia una tenda amostruari a n'es carrer Velazquez i un gran taller a n'es carrer de Manacor.

Hi ha gent que encara recorda ses tirades de batedores llestes a sa plaça Nova, o ses teringues de màquines enganxades una darrera s'altra que partien cap es Moll perquè s'havien d'embarcar cap a sa Península. Ses teringues eren tan llargues que una vegada arribaven des d'es cap, a Can Coques a Sa Placeta, fins a sa coa, que estava a s'Oscà.

Inici de sa decadència

Una vegada que sa competència tregué noves màquines copiant es novedós sistema de ses batedores d'Oscà va devallar sa demanda i per diversificar es mercat es va decidir d'intensificar sa producció de sa resta de maquinària agrícola. Així també es feren carro-trebucs, arades, cultivadors, carros de ferro i

remolcs. També es començaren a vendre tactors usats i duits de sa Península.

Un cop molt fort va suposar s'entrada en es mercat espanyol de ses grans màquines recolectadores que acoplaven en una sola màquina una segadora i una batedora. Sa competència va esser molt dura. Hi va haver una reacció per contrarestar la invasió exterior d'aquestes noves màquines, fent-se els plànols d'una

pròpia "cosechadora" dissenyada aquí, però es projecte s'abandonà perquè es va veure que no es podria competir amb les empreses multinacionals (Claas, Balle, John Deere, Fiatagri, etc...) que havien invadit es mercat espanyol. Es cost per produir aquí aquesta maquinària haguessin estat molt alts, per haver de dur totes les matèries primes de fora, i no s'haguessin pogut vendre per no ser a uns preus competitius. D'aquesta manera començà sa decadència d'Oscà a mitjans des 60.

En aquest temps es començà a dur sa representació per sa venda de tot tipus de maquinària agrícola amb es tractors nous Valmet, i demés marques que seguien. Com que sa producció de batedores devallà molt s'hagué de cercar un altre producte per oferir: peces per sa construcció de prefabricats metàl·lics. Es var crear una empresa auxiliar anomenada EMUSA (Elementos Metálicos de Urbanización S.A. Mobleín Oscà). Aquesta societat filial fou sa branca d'Oscà que es dedicar a fabricar peces metàl·liques prefabricades per muntar Kiosks, Xiringuitos de platja, Bars, etc..., tot amb material desmuntable.

SA SELLA

Fundada el 1.983

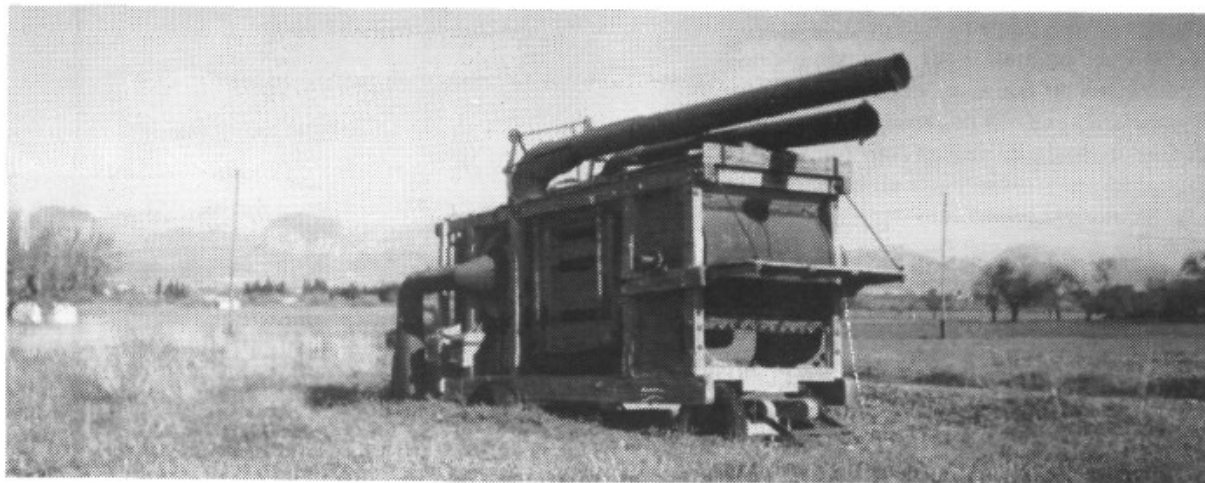
Fins i tot amb aquest material prefabricat s'hi arribà a fer un hotel i més escoles a Son Ferriol.

Com a anècdota s'ha de dir que es governador d'aquell temps va venir personalment a Sencelles a triar el model de kioskos de premsa, de flors i numismàtica que s'havien d'instalar a la Rambla i es Born de Ciutat.

Finalment però, EMUSA es deslligà de s'Osca i es traslladà a Madrid ja que aquí no podia produir es seu material a preus competitius per s'augment des transports que subministraven i distribuïen sa producció feta a Mallorca.

Crisi a ses Batedores

Amb es progressiu abandonament des camp i sa seva crisi, la semanda a s'Osca anà baixant. Molts des seus empleats s'hagueren de dedicar a altres coses, ses ferreries tancaven i es obrers anaven trobant feina a altres llocs (a Alsa

Española per exemple). Es tallers de Sineu s'hagué de tancar a mitjans del 70. Es taller des carrer de Manacor es taslladà a es Poligon de Son Castelló.

Tots es centres es reestructuraren amb es pas des temps.

Sa crisi s'arrossegà fins que finalment per s'abril de 1.993 es germans Cirer s'en feren càrrec des taller de Sencelles i continuen fent maquinària, es seus arreglos i ferreteria en general.

Joan Florit Horrach

✓ MÚSICA : DIRTY BOOTS: Un suau huracà

Dos germans volen montar un grup, convencen a dos amics i aprenen a tocar. Què típic! Sí, ho seria sinó parlàssim des DIRTY BOOTS.

La formació del grup data de l'any 90. Només començar i quasi sense tenir el nom del grup pensat queden finalistes del concurs de maquetes de la prestigiosa revista musical Rock de Luxe i semifinistes del desgraciadament desaparegut concurs Pop-Rock organitzat per l'Ajuntament de Palma. Però si només fan renou diuen molts. Escoltar als D.B. suposa un exercici de recerca d'una bella melodia dins el caos, o de veure l'embelliment d'un caos musical fins a transformar-lo en la més bella cançó que hauria signat el mateix John Lennon. A l'any 92 s'estableix l'actual formació del grup: Manel, Miquel Xisco i Joan. Es aquí quan el grup comença a fer sortir la seva particular visió de la música, també gràcies a la nova adquisició del grup, en Joan, que és el qui dota al grup d'una intel·lectualitat musical que li feia falta per poder descobrir el seus sons escoltant als seus mestres.

A la casa Auriola es quedaren sorpresos de la seva música i els fitxaren mitjançant la seva subsidiària BMG-Virus. La participació dels D.B. en aquesta cosa és mínima i es limita a un parell de temes inclosos en el recopilatori: "La Unica Alternativa", on hi participen grups com: Alias Galor, Faded Flower, Iluminados... Però ell no quedaren satisfets de l'experiència viscuda a una discogràfica poderosa i és quan pensen en l'autogestió com a forma de produir la seva música. Als seus concerts venien una sèrie de bonos per poder recaudar doblers per pagar-se l'E.P. que volien treure. Però Elefant Records es posa al seu camí i no s'ho pensaren dues vegades, no tothom té la sort de fitxar per aquesta prestigiosa discogràfica madrilenya. En el setembre del 93 sortí el "Fankenboots E.P." Aquestes quatre cançons només són una mostra del que poden fer els D.B. Però estan fetes amb una gran perfecció. Són quatre huracans melòdics que volten entorn una veu dotada d'un mimetisme inusual capaç de pegar el crit més estrident o de despedir la més litúrgia dolçor pròpia del pop més psicodèlic. Els ídols dels D.B. són com no Els Beatles, Sonic Youth, Teenage Fan Club, Jimi Hendrix etc...

Sí, són els Dirty Boots, són mallorquins i estan aquí per demostrar que a Espanya hi pot haver un panorama alternatiu i ells s'ocupen de donar-li la qualitat que tenen.

TOMEU MORRO

CARTA D'UDOL A SA SELLA

Els nostres companys de la revista UDOL que es publica a Llubí, es troben en la mateixa situació que nosaltres, i des d'aquí els volem oferir suport. A continuació reproduïm un text que ens feren arribar:

"Llubí, novembre del 1993

No ens donarem per vençuts;

Sembla ser que, després de 18 anys de democràcia, un dret fonamental com és la llibertat d'expressió no s'ha assolit encara en aquest país.

El passat 26 d'octubre a l'Ajuntament de Llubí no es va reconèixer aquest dret tan fonamental, bàsic, vital i primari (Article 20.1 i 2 de la Constitució espanyola).

El "senyor" Tomàs Campaner, regidor del PP, va presentar una esmena per canviar part de la proposta de l'àrea de Cultura que feia referència a les diferents subvencions que la corporació municipal dona a les entitats del nostre poble. L'esmentat "senyor" va considerar que s'havia de denegar o, com a mostra de bona voluntat, i seguint la seva idea, que les 100.000 pessetes de la subvenció fossin abonades en quatre lliuraments de 25.000 pessetes cadascun, coincidint amb la sortida de cada número, i que aquest lliurament estigués supeditat al vist-i-plau que la comissió de govern, una vegada examinat l'exemplar corresponent, pogués emetre.

Aquesta proposta va ser aprovada amb el recolzament del Senyor Batle (UM), el regidor de CB i l'altre regidor del PP; i va ser rebutjada pels dos regidors del PSM, la regidora d'UM i del CDS (de poc va servir el seu rebuig a causa del vot de qualitat del batle). O sia, que se'ns donarà la subvenció (si agrada la revista) una vegada que hagi passata per la "censura".

Com a mitjà de comunicació ens hagués paregut millor que no se'ns hagués concedit la subvenció abans d'haser d'estar condicionats a l'hora d'expressar les idees de la manera que ens sembli més correcta, a nosaltres i als col·laboradors.

Tanmateix amb subvenció o sense feim comptes seguir en la mateixa línia, surti la revista amb més o manco planes."

ESPORTS

En el món del futbol és coneguda la frase "Entrenador nou, victòria segura", malgrat això no sempre la realitat és la mateixa. L'Athlètic Sencelles va canviar el seu entrenador degut a moltes circumstàncies entre les quals es pot remarcar: la poca disciplina que hi havia dins el mateix equip, entre els jugadors i l'entrenador, ja que els jugadors asseguts al banquet i que no eren substituïts, decidien per compte propi, abandonar el seu lloc i dirigir-se cap als vestidors, sense donar explicacions a ningú. Es a dir, que la falta de companyerisme cap als altres membres de l'equip també hi era present, així doncs, la directiva (?) va optar per la sol.lució més ràpida, el canvi d'entrenador, que fins ara tampoc a donat molts bons resultats, ja que després d'haver jugat 16 jornades, l'equip només ha aconseguit un punt, marcar 9 gols, i perdre els altres 15 restants i haver encaixat un total de 72 gols en contra. Es a dir, que el revulsiu que l'equip necessita encara no ha arribat, al manco per deixar el darrer lloc de la classificació.

A pesar de tots aquests esdeveniments, el soci i el demás afeccionats al futbol que cada diumenge van a veure l'equip, sembla que no tenen res a dir, i partit darrera partit, veuen com l'equip va de cada vegada pitjor. Haurien de saber quin medicament l'hi han de donar al malalt.

A la part oposta de la balança hi ha situat l'equip de bàsquet senceller, que després d'una gran temporada ha quedat a la part alta de la classificació del seu grup i ara estan disputant l'ascens de categoria.

L'equip està format per gent jove amb ganes de jugar a un esport que els agrada, amb ganes de guanyar els partits que cada diumenge han de disputar sabent que darrera cada victòria hi ha una gran recompensa, gràcies al seu esforç i dedicació, es troben aquí on son. Enhorabona i endavant, donau un bon exemple.

Agència de Selve

EA
ELECTRICA ARROM
INSTALACIONES Y LINEAS ELECTRICAS

Guillermo Arrom Villalonga

C/. Ramon Llull, 9
Tel. 59 12 29

07140 SENCELLES (Mallorca)

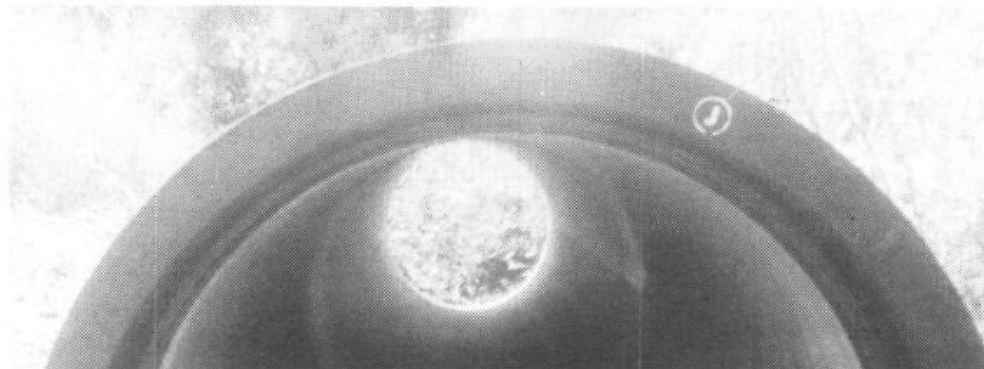
Gestimotor

PERE CIRER VERD

Gestimotor S.A.L.
Calle Cabana, 65 Pont D'Inca
07141 MARRATXI (Mallorca)

☎ 79 46 18

COORDINADORA EN DEFENSA DE LES AIGÜES DE SENCELLES

El passat 18 de Febrer tengué lloc al celler de Can París la reunió de la Coordinadora en Defensa de les Aigües de Sencelles on hi assistiren un gran nombre de persones (majoritàriament sencellers) preocupats pel tema de l'aigua.

Al començament de la reunió el president de la Coordinadora exposà les causes per les quals la reunió es va haver de canviar de local, criticant a l'Associació de la Tercera Edat la qual qualificava la reunió com a acte polític, quan en realitat de polític no en tenia res. També donà a conèixer la negativa de l'Ajuntament de deixar-los les cadires de propietat municipal, alegant la necessitat de presentar una instància per escrit amb un plaç determinat d'antelació; recordà també el recolzament total que l'Ajuntament havia ofert anteriorment a la Coordinadora.

Tot seguit, el secretari, Jaume Perelló explicà als assistents les diferents passes donades per la Coordinadora d'ençà de la seva creació. Entre moltes altres, destacam les reunions amb diferents partits polítics de l'illa (UM, PSM, PSOE, els Verds, EU, GOB,...), sol·licituts de documents implicats en la venda d'aigua, dades sobre la xarxa de subministrament d'aigua de Ciutat,... Així mateix, informà de la instància presentada a l'Ajuntament demanant una subvenció de 400.000 pessetes per cobrir diferents despeses, entre elles, el sou d'advocats encarregats de les gestions de caire jurídic. L'Ajuntament respongué oferint al seu secretari per a l'execució de dites tasques jurídiques (de doblers de moment no n'ha arribat cap).

Llavors, Joan Sans, amb l'ajuda d'un mapa del municipi de Sencelles, mostrà la disposició dels pous que, en principi, es volen connectar entre sí. Aquests pous són els següents: Jornets, s'Arissal, Son Ramon (dins una finca de propietat del senyor Batle), Sa garriga. Un cop relitzada la possible connexió entre els pous, sols quedaria entre la canonada de Sencelles i la de Sa Marineta una distància d'1 Km aproximadament.

Els noms de Guillem Ferrer (Batle de Sencelles), Ventura Rubí (Tinent-Batle), Fernando Dameto (President d'Aigües de Marratxi), Arturo Cadenas (President d'Emaya), es deixaren sentir varies vegades al llarg de la vetllada. També flotaven en l'aire, paraules com ara "especuladors", "venedors d'aigua", entre d'altres.

Un dels fets més recents data del 14 de Juny de 1993, quan en la reunió de la junta del Consell d'Administració d'Emaya ja estaven adjudicades les obres per endur-se'n l'aigua de Sencelles amb un pressupost d'uns 260 milions de pessetes. Tota la problemàtica emperò, començà molt abans.

IMATGES D'AHIR

Una imatge de les brodadores d'es convent. Sa Costura de l'any 1.957. Feis atenció perquè són moltes i cap baix. Men si en coneixeu moltes:

-D'esquerra a dreta

- 1ª Fila:

Margalida Llabrés (Sastre), Maria Magdalena Saurina (Son Amora), Magdalena Bestard (Revull), Maria Vich (Xim), Francisca Llabrés (Patró).

- 2ª Fila:

Magdalena Ferrer Mut (Revell), Maria Lluïsa Fernández (Sa filla des potecari Fernández), Maria Just, ?, Margalida Ferragut (Can Gep), Maria Antònia Suñer (Can Tano).

- 3ª Fila:

Joana Reinoso (Pastoret), Magdalena Oliver (Covent), Antonia Ramis Mut (Raspeta), Antònia Saurina (Son Amora), Maria Rosario Bennasar (Escolà), ?.

- 4ª Fila:

Antònia Bennassar (Morei), Catalina Cirer (Garrit), ?, ?, Joana Reinoso (Pastoret, que viu a Inca), Magdalena Cirer (Puça).

5ª Fila:

Magdalena Llabrés (Sastre), Francisca Oliver (Capità), Bàrbara Malagana, ?, Maria Vallori (Garriger), Antònia Faure (Pansa).

Voltants:

Maria Llabrés (Xesquet), Antònia Campaner (de sa Creu), Jerònia Ramis (Cariet), Francisca Veroler, Antònia Just, Colometa Gelat, Joana Xotano, Maria Antònia Terrassa (Cas Catxo) Francisca Pons (Rei), Angela Cavallera, Margalida Salas (Peret), Esperança Pons (Rei), Antònia Malagana, Jerònia Florit (Can Vinyes).

Dreta:

Sor Coloma i Magdalena Ramis (Just).

ENTREVISTA

DE JOVE A JOVE

En aquest número de SA SELLA tenim amb nosaltres a un estudiant, ell és en **Jaume Ramis Bibiloni**, estudia a Barcelona Enginyeria de Telecomunicacions.

✎ Quan d'anys fa que estàs a Barcelona?

Enguany és el quart any

✎ Com et vares decidir per estudiar Telecomunicacions?

Quan estudiava B.U.P. a l'Institut ja m'agradaven més les ciències que les lletres, aleshores vaig optar per estudiar Telecomunicacions perquè veia que m'agradaria.

✎ Es difícil acostumar-se a la vida d'una gran ciutat com és Barcelona?

Es bastant distinta a la vida d'un poble a la de la ciutat; però t'hi arribes a acostumar.

✎ Què anyores del poble?

Es poc renou, es bon menjar, estar a ca meva i el pa de Ca s'Escolà.

✎ Estant a Barcelona no te deus enterar gaire del que passa a Sencelles; amb quines novetats t'has trobat darrerament?

S'ha de dir que hi ha poc canvis. D'ençà que estic a Barcelona lo més rellevant ha estat sa problemàtica de s'aigua.

✎ I què trobes d'aquets "trui" de s'aigua?

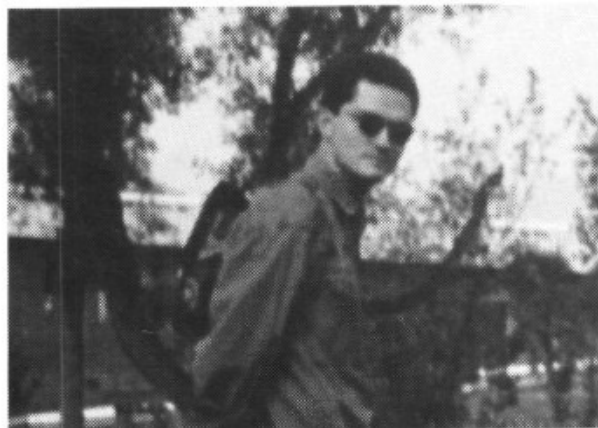
S'aigua és un bé de primera necessitat. Tothom té dret a tenir un bé tan necessari com és l'aigua, la qual s'ha d'aprofitar de manera òptima.

Per aconseguir-ho crec que s'ha de fer una anàlisi exhaustiu del problema, sense presses en la mesura que sigui possible per trobar-ne la millor solució per a tots. És molt important estudiar la possibilitat de que amb l'aprofitament de l'aigua sigui possible que no se le'n duguin.

✎ Parlant de tot, quin ha estat el darrer llibre que has llegit?

"Alexis", de Margherite Yourcenar.

✎ Quina és la música que t'agrada?

M'agrada la clàssica, més l'instrumental que l'òpera i na Rosario, el Bacalao, los Panchos, en Machin, gairebé tota en general.

✎ I una pel·lícula?

"Como agua para chocolate".

✎ Sabem que abans d'anar-ten a estudiar a Barcelona participaves a diferents grups culturals del poble.

Sí, vaig ser membre del grup de teatre "Sta. Agueda", del grup folklòric "Es Jonc" i anava a classes de dibuix.

Ho enyor tot una mica, però si en acabar trob feina per Mallorca, crec que podré re-enganxar, si me volen, es clar.

✎ Per la gent que no ho sap, ens agradaria que ens parlàssis un poc damunt la carrera de Telecomunicacions.

Estudia tot lo relacionat amb l'electrònica i els sistemes de comunicacions. És una carrera tècnica i crec que té bastant de futur. Per fer-la és necessari tenir un mínim de força de voluntat i ésser constant a la feina.

✎ Per acabar Jaume, què trobes d'aquesta revista?

Sa Sella m'agrada bastant i les llegesc quasi totes. A mi me serveix bastant per estar una mica al dia del que passa al poble.

Acabarem i el volem donar les gràcies per la teva amabilitat i esperam que la força de voluntat a l'hora d'estudiar no minvi.

COMUNICAT DEL COMITÈ LOCAL D'UNIO MALLORQUINA

El comitè local d'Unió Mallorca de Sencelles vol manifestar la seva oposició a la venda d'aigua de pous privats de la zona de Sencelles a Emaya, ja que s'ha demostrat que els pous implicats en la venda d'aigua no són de reguiu sinó que són de persones o empreses que volen especular amb un bé públic i un recurs limitat com és l'aigua.

La setmana passada a un acte públic es demostrà que aquests pous ni tan sols tenen concessió d'extracció d'aigua, la qual cosa invalida l'interés de canvi d'ús de reguiu a abastiment.

Per a UM de Sencelles són preocupants les declaracions del Sr. Arturo Cadenas on deia que la solució més ràpida i econòmica és la compra d'aigua a pagesos de Sencelles i Binissalem. Això demostra la incompetència pel càrrec que desenvolupa aquest senyor com a president d'Emaya i el seu desconeixement del problema, ja que aquesta zona està dins el mateix aquífer de Sa Marineta d'on els tècnics de la Junta d'Aigües aconsellen una extracció no superior als 3 Hm3 anuals.

Tenint en compte això, es demostra que no els importa ni la sobreexplotació ni la salinització de l'aquífer, ni les conseqüències posteriors per tal d'obtenir aigua, l'única preocupació és complir la promesa electoral del Partido Popular a les passades eleccions municipals.

Per tant volem recalcar que els pous no pertanyen a pagesos, tal com el Sr. Cadenas ha volgut suposar, sinó a " especuladors d'aigua " i a intermediaris que obtindran el benefici i als quals serà impossible controlar.

Joan Roig

President del comitè local d'UM de Sencelles

OSCA Y CIRER S.A.L.

Tel. 59 15 40

C/. Jardines, 26 - SENCELLES

REPARACION DE TODA CLASE MAQUINARIA AGRICOLA

Persianas Mallorquinas de Seguridad - Metálicas y en aluminio
Puertas Basculantes - Metálicas o forradas en madera
Barreras y Rejas (Artísticas) o Simples
Estrujadoras y Prensas de Uva
Remolques - Toda la gama
Molinos de Pienso - Toda la gama
Compresores a tracción tractor
Venta de Aceite hidráulico y automoción
Venta de hilo para empacadoras

Y AHORA TAMBIEN :
Canales desagüe en cobre o cinc
Vidrieras y pasamanos en
aluminio o hierro.

L'ESCOLANIA DE LLUC I EL SEU TARANNA

DOS MOTS D'HISTORIA

De tots és ben conegut el tarannà especial dels al.lots blaus de Lluc. Sens cap dubte l'Escolania de Lluc és una de les institucions més antigues de Mallorca. Les referències històriques de què avui disposam ens fan saltar al s. XV. Gràcies a aquestes dades ens assabentam que un minyó de Lluc, en Pere Garí, el 1485 arribà a ser prevere, després d'haver estudiat al Santuari.

Entrats en el s. XVI són abundants les notícies sobre l'ensenyament musical i literari rebut pels escolans de Lluc, a qui amb el pas del temps, el nostre poble anomenà blauets per les característiques del seu vestit: blau i blanc.

Personatges il.lustres com Llorenç Riber i altres anaren forjant la seva personalitat i el seu tarannà culte i religiós a l'Escolania. Durant molts d'anys, també en el dia d'avui, el Santuari de Lluc ha estat una fita que ha enlluernat molts d'homes i dones que han estimat i continuen estimant la nostra cultura, la nostra fe i el nostre ser com a poble mallorquí.

L'ESCOLANIA I EL CANT

Al segle XVI ja trobam indicis dels primers escolanets de Lluc. Però fou el 1531 quan el Papa Climent VII atorgà una butlla en el qual aprovava uns estatuts que redactà el Prior Vaquer a on s'establia els "al.lots blaus" perquè com es feia a Montserrat, cantassin missa a Nostra Senyora de Lluc.

Aquests minyons foren educats en un aprenentatge musical tal que posteriorment, alguns d'ells esdevingueren veritablement homes importants en el camp de la música.

A l'Escolania la música, des de sempre, ha estat la senyera que ha onejat amb més força i que ha esdevingut el tret que ha caracteritzat els nins de Lluc, atès que la tasca més

important dels blauets de Lluc és la de cantar a la Mare de Déu en nom de tot el poble de Mallorca.

També avui, els nins blaus, dues vegades cada dia, una al matí i l'altra a l'horabaixa, s'afanyen per harmonitzar i elevar les seves veus cap al cel per pregar per a tots els homes de bona voluntat.

A aquesta Santa Casa arriben pelegrins de totes les contrades del món per veure i sentir els al.lots blaus de Lluc. De vegades, alguns d'ells, després d'escoltar les seves veus angelicals, queden bocabadats i se'n meravellen.

Un dels jorns que el cant dels blauets té més força és el dia de matines. El nostre il.lustre Llorenç Riber, ja esmentat anteriorment, en la seva obra La minyonia d'un infant orat ens diu:

"Les matines de Lluc són famoses per tot Mallorca. Cantades per les veus blanques dels escolans, tenen un infantívol encís que no desdiu gens ni de la nit ni del misteri".
Tanmateix el Nadal de Lluc té una especial significació. Les veus timbrades i brillants de la sibil·la i de l'àngel fan que tot l'ambient resti en una pau serena i sincera. Seguin Mossèn Riber: Avui si que ens cal vetllar fins a mitjanit. Hem d'esperar que devalli la Rosada del cel i que pugui el Fruit de la terra. Hem d'esperar el càntic dels àngels i la meravella dels pasetors. I tot això s'acompleix en punt de la mitjanit".

L'Escolania de Lluc al llarg dels quasi cinc cents anys de la seva història, s'ha esmerçat a educar musicalment els blauets. Així doncs, no s'ha de trobar gens estrany que dels al.lots blaus de Lluc, que tant s'han afanyat en l'estudi i el cant coral, després de deixar el Santuari corrin el bell camí de la música. Són molts els músics que començaren a cantar i a entonar les primeres notes musicals al costat de la Moreneta. I avui, llueixen el color blau i blanc dels seus vestits en els seus cors i en els seus llavis, entonant himnes d'accions de

gràcies per totes les contrades del món. Són molts els antics blauets que tenen una responsabilitat en el camp de la direcció coral, direcció orquestral, professors de música i instruments, etc. Lluc i l'Escolania, a més a més de ser la font on el poble mallorquí ha abeurat la seva espiritualitat religiosa i la seva identitat com a poble, possibilita una acurada educació musical, sense oblidar l'educació humanista de cada escola confessional.

L'ESCOLANIA AVUI

El col·legi " Escolania de Lluc " està format per 52 al·lots d'entre 8-14 anys d'edat de diversos indrets de l'illa. A l'escola de Lluc es continua treballant per formar i educar els homes del demà. Homes que estimin la nostra llengua, cultura, religió, tradicions, etc, en definitiva, el nostre tarannà com a poble.

En aquesta institució, que sens dubte és la més antiga de Mallorca, no fa gaire celebrarem els cents anys de l'ensenyament secundari, no cal dir que la llengua vehicular és el català. durant molts d'anys l'escolania fou pionera en l'ensenyament en català, fins a tal punt que influí fortament a la resta de les escoles de Mallorca. Avui, moltes d'escoles de l'illa no totes malauradament, fan tot l'aprenentatge o part d'ell en català.

Els blauets no sols estimen la nostra llengua, sinó que la volem aprendre a escriure-la i parlar-la bé. Es curiós veure com entre ells es corregeixen els barbarismes i les paraules mal emprades.

L'Escolania en el decurs de la seva història ha passat per diverses èpoques. En algunes ocasions ha viscut un moment d'una gran bonança, són les èpoques de les grans llums, mentre que altres moments han estat de gran desencant, però mai no s'ha perdut la confiança i l'esperança amb qui és el model de la perfecta cristiana: La Mare de Déu, a ella li

cantam i pregam cada dia els nins blaus de Lluc.

Actualment l'edifici de l'Escolania està en un període de remodelació de la seva infraestructura per tal de donar millor qualitat a la tasca educativa. Les velles instal·lacions han estat destruïdes per tal d'edificar unes de noves que ofereixen un millor rendiment escolar tan a nivell acadèmic com a nivell musical.

Esperam que ben prest pugem estrenar el nou edifici dedicat exclusivament a l'Escolania. Entre d'altres es destinaran espais per habitar un gimnàs, sala d'activitats del temps lliure, una aula d'idiomes, aula d'informàtica, laboratori, aules de música insonoritzades per a l'estudi d'algun instrument. Actualment a l'escolania es poden estudiar: violí, piano i flauta travassera. No faltaran com és de

suposar les aules destinades a classes de la formació acadèmica. En un futur no tan immediat es durà a terme una segona fase de la nova remodelació i es construirà els nous dormitoris en els quals cada dos o tres nins disposaran de la seva cambra dormitori, afavorint així la intimitat entre els blauets.

Altres novetats que cal esmentar són els nous professionals que s'han incorporat a l'equip que treballa directament amb la formació dels blauets, entre d'ells un monitor

de tallers extraescolar, una orientadora psicopedagògica i un nou director de música. Durant quasi tres dècades el P.Palou tengué cura de les tendres veus. Ara el substitueixen D. Baltasar Bibiloni que, ajudat del P. Llorenç Caldentey, són els que donen una nova caire musical a l'Escolania.

Finalment dir que per les persones que estiguin interessades a tenir un fill seu blauet, informar-los que a paritr del mes de febrer s'iniciaran les inscripcions per al nou curs.

Durant aquests mesos s'establiran períodes de proves per tal de seleccionar els nins que el curs vinent seran els qui formaran part de l'escola més antiga de Mallorca.

P. Miquel Mascaró M.SS.CC.
(Responsable de l'Escolania)

OPINIÓ

TRES DATOS A DESTACAR

Quan jo era jovenet, els anys 40-44, sa juventud molt joveneta en aquells dies anàvem a doctrina a "Ca'n Garrover" i allà com en altres puestos, s'hi posavem interès i volíem, poguerem aprendre moltes coses, entre les quals jo n'hi destacaria dues:

Com dic, tots els joves d'aquells dies recordàvem els diumenges descapvespre ens feien doctrina i només per assistir ens donaven un premi, i si el nostre comportament era bo, ens donaven qualquun altre. Aquells premis valien per una estampeta que aferravem a un album que ens havien donat al principi que constava de dues parts: "L'Antic Testament", hi vaig trobar dues estampetes que durant els anys de la meua maduresa m'han cridat molt l'atenció i són:

-Déu va voler provar l'obediència d'Abraham i li va mandar que sacrificàs al seu fill Isaac. Aquella estampeta ens mostra com Isaac duu un feix de llenya cap al seu sacrifici. Segons es conta, quan va arribar el moment d'anar a aficar la ganiveta a Isahac, Déu li va enviar un àngel i li va aturar el braç.

He pensat moltes vegades si avui molts de pares també aficam la ganiveta als nostres fill amb la diferència que no tenim la veu de la raó suficient per aturar-nos el braç, per le qual cosa si no canviem el nostre comportament ràpidament, aquesta vegada, el sacrificarem.

La segona cosa és "Jacob i Esau". Un d'aquest dos germans, en Jacob, va vendre a Esau la seva primogenitura (que equival a dir la seva herència, la seva riquesa) per un plat de lleties.

Quantes vegades, nosaltres baixos de darrera fila venem la nostra herència no només la que varem rebre dels nostres pares, sinó la que també varem rebre de la "Naturalesa" per un platet de lleties.

Com haureu pogut observar, una de les assignatures que més m'ha agradat, ha estat "la Història Sagrada", tant l'Antic com el Nou Testament".

En el carrer dels jardins hi va haver durant uns anys un local on s'hi projectaven pel·lícules(és a dir, un cine). En aquest local s'hi va projectar la pel·lícula "La túnica sagrada" que consistia en la vida i la mort de Jesús. La darrera seqüència va esser la que més em va cridar l'atenció i va esser que Judes va vendre a Jesús per trenta monedes de plata. Quan va haver cobrat i les va tenir a ca seva, va començar a pensar el que havia fet, començà a tenir allò que deim remordiments de consciència.No dormia. No vivia.I va pensar que le millor que podia fer, era tornar aquelles monedes a qui les hi havia donat, i així ho va fer, emperò es va trobar que aquelles monedes feien molta nosa, estaven allà on estaven, i per tant aquell que les hi havia donat es negà a tornar-les rebre. Li va dir que ell havia mandat feines, les havia pagades, i per tant estaven cabals. Devant aquella negativa li va tirar les trenta monedes per terra, va donar mitja volta i anà a penjar-se.

D'això d'en Judes, aquell album no en dur d'estampetes, ara de n'Abraham i de les lleties sí.

Si qualche persona no ha pogut veure-les, m'ho digui, que estic disposat a mostra-les-hi.

Biel Campaner

⇒ NOTICIARI

Dia 31 de desembre fou la data assenyalada per l'inaguració d'un nou Pub, "Sa Batedora", situat al mateix edifici de s'osca i dins el mateix carrer Constitució. Es tracta d'un local bastant gran en quant a espai, amb bona música i es clar, els propietaris són gent molt coneguda dins el poble i molt respectada, això fa bó.

...**I** els reis mags arribaren a la vila carregats de regals per tots els nins i nines de Sencelles, es recordaren també dels nins de Manxai i del Burundi i també de Sa Sella, fent una subscripció per tot l'any amb direcció l'Orient.

A principis d'any els carrers Glosador Cartutxo, Ramon Llull i carrer d'es Gall han sofert noves obertures per tal se situar-hi tuberies d'aigua al seu interior. Les obres eren duites per l'empresa Setop 'Inca. Segons el seu capataç va rebre indicacions per part del Tinent Batle de l'Ajuntament que les posàs per damunt les tuberies de corrent elèctrica (cosa que està totalment prohibit, segons GESA). La Coordinadora en defensa de les aigües de Sencelles va prendre part en l'assumpte i va poder evitar que es fessin més negligències.

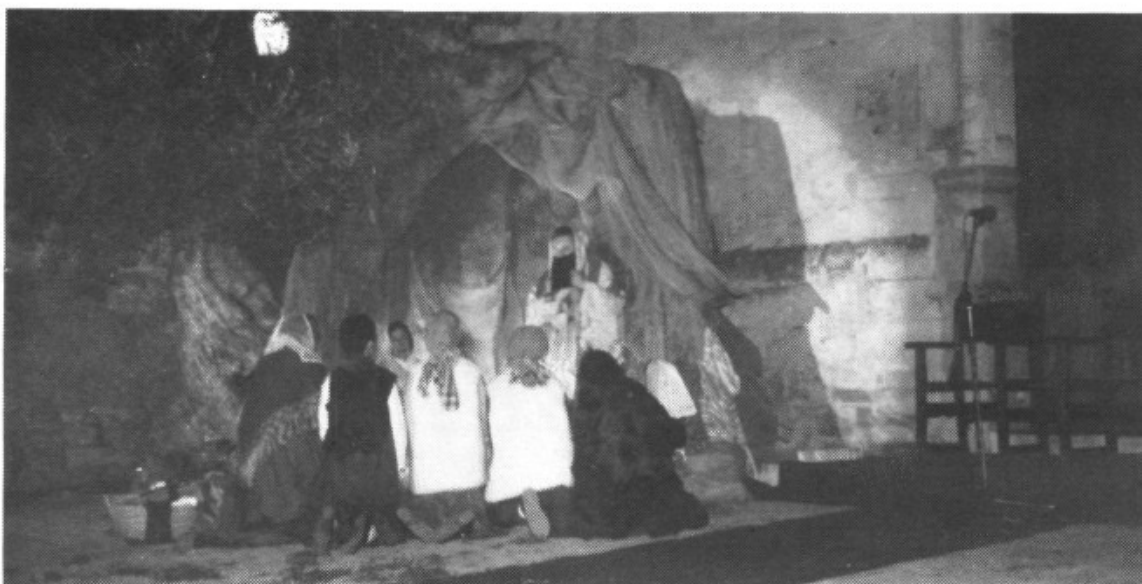
Sant Antoni és una de les nits més màgiques de l'any. La nit on el gran protagonista és el Foc. I com també ja és costum, el dia abans a Ses Escoles i organitzat per l'APA, vàrem poder gaudir d'una gran nit on no li podien faltar els botifarrons i les llangonises, amb l'especial amenització del grup musical EL JONC.

La revetlla de Santa Agueda va comptar per tercer any consecutiu amb la participació del Grup de Lluita Contra el Càncer de Sencelles. La vetllada, malgrat el fred, vent i pluja, fou molt profitosa ja que es va acabar tota la coca i els números de la rifa. La recaptació va ser superior a l'any passat, sobrepassant el mig milió de pessetes.

A la Sala varen tenir obres, el taulell ha estat canviat per donar lloc a més espai per les oficines.

Dia 5 de febrer es va celebrar la festa de la nostra Patrona Santa Agueda, els actes començaren amb la celebració de l'Eucaristia presidida per Mossén Bartomeu Mulet. Acabat l'acte religiós, l'Ajuntament convidà a tot el poble a un refrigeri a la Casa de Cultura. A l'horabaixa, continuà amb el concurs de carrosses, amb una gran participació; cal destacar que la guanyadora fou "Les quatre estacions". Entrada ja la nit, al poliesportiu municipal es posà en escena l'Auto-Sacramental de Santa Agueda, després de divuit anys de no representar-se

LA.P.A. del Col·legi Públic organitzà enguany la rua amb un presupost bastant magre. La desfilada fou molt animada.

SA SELLA

Fundada al 1.983

✓ Notícies fresques

Durant les festes d'agost presentaren a un deslluït acte, com si fos semiclandestí, sense gaire anunciar-ho un llibre sobre història de Sencelles. No s'enrecordaren ni de mostrar-ne algun. A Costitx, al contrari en regalaren un centenar entre els assistents, hi acudí el Conseller de Cultura, en definitiva una festassa. I això que el llibre parla de quan Costitx formava part de Sencelles. Mos ne donen en cuareta... vaja regidor de cultura que mos ha tocat...

Antigament Santa Agueda mos dugué s'aigo i la varem fer patrona, ara n'hi ha que la s'enduran, i que els ferem a n'aquests bergants?. Propòs que també en fassem un fogueró, però no per celebrar-ho sinó per cremar el seu poc seny.

En Barramot s'està preparant per les properes oposicions a la plaça de secretari a l'Ajuntament (si es que n'hi ha), en que ell mateix ha manifestat que té poques possibilitats d'accedir-hi, espera tenir un poc "d'inxufe" de qualqu.

Ens han arribat notícies des del gabinet de publicitat d'en Barramot que els índexos de popularitat d'aquest han devallat bastant, passant a ser el segon més conegut del poble, ja que des de fa uns messos el nou líder de popularitat amb aparicions en premsa, ràdio i televisió, és el Batle que ja ha traspassat les línies del terme, mirant de ser més popular en altres llocs (per exemple Llubi).

Definiria l'any 93 com a: "Sang, suor i llàgrimes". Sang de Don Ventura a l'atemptat. Suor, la-la que pa-passàrem a la-la re- reunió de la-la Coo-Coordinadora qua-quan xerra-rrava el-el Bat-Batle. I llàgrimes de veure la sal damunt el portal.

Vaja exposicions que ens organitzen. Per Santa Agueda, l'exposició de pintura va ser massa. L'inauguren a les 19:30 i a les 20:15 ja estava tancada. Això se diu fer via!

Enguany sa madona des polisportiu estava molt servicial i riallera. diferència de sa comèdia des febrer de l'any passat. Una de dues o veu que li queda poc

temps o n'hi havia des seus. L'any passat ni s'enrecordaren de donar ses gràcies i enguany posarem peus devall taula. Tot això són parts i quarts.

Asa Plaça Nova hi ha un nou bar: Sa Batedora. Sa Batidora. Sa Batinadora ..Sa Batinera.

Més parts i quarts a la Sala: a sa Coordinadora ni cadires, ni local, ni cap informació. Deven seguir all de "al enemigo, ni agua" i mai més ben dit això de s'aigo.

Ja ho vaig avisar però no m'han fet cas. Sempre queda una cadira buida de sóposició es dia que hi ha ple. Així van ells ... Si això és un regidor que està en es servici es poble vaja magre exemple que dona. No s'hagués presentat. No sabem si és calvo, blanc, mostatxut o pelat, tanmateix no li veim es pel mai ...

Enguany es predicador de Santa Agueda ha estat com es d'un temps: de pinyol vermell. A s'hora d'omplir mitja hora de festes ja sabem que podem anar a cercar.

En permi estarem estona a tornar sentir a Guiterres i Castanyestes, per que el dia 27 de febrer s'esbravaren de tocar i tan cansats semblaven que fins i tot se n'enportaren les cadires per descansar, deixant al Grup es Jonc amb es cul a l'aire.

El sonadors d'es Jonc pareix que tenen foc en es cul es dia que van a tocar el ball de l'oferta, en haver acabat fugen escapats. Serà qüestió de fermar-los al banc o que s'escolà jor faci de municipal.

LINEM, segons rumors, donarà un premi a l'Ajuntament de Sencelles. Aviat hi farà feina mig poble.

INSTANCIA PER SOL.LICITAR UNA FAROLA DINTRE DEL CORRAL, COTXERIA, ETC. CONNECTAT AL CONTADOR DE S'AJUNTAMENT DE SENCELLES.

D.(DNYA).

domiciliat al carrernúmero de SENCELLES,

sol.licita a l'EXCEL.LENTISSIM AJUNTAMENT, que em sia instal.lada una farola en es
meu..... connectada al contador de S'AJUNTAMENT.

Ja que hi ha un precedent a un passatge particular d'aquest poble, sa meva petició no pot esser IGNORADA NI
DENEGADA.

Sencelles, a dede 1994.

IL.LUSTRISIM BATLE DE L'EXCEL.LENTISSIM AJUNTAMENT DE SENCELLES.

!! VERGONYA CAVALLERS, VERGONYA!!

A n'aquest poble nostre, fa uns tres anys, passen coses molts rares.

- 1.- Hi havia un grup de ball de bot, i de cop i resposte, n'aparaguè un altre. ¿perquè?
- 2.- Hi havia un grup, per cert molt bó, d'Acció Social, que fa feina TOT L'ANY, i de sobte aparagueren ses "Dames del Càncer", però només guaiten el nàs una NIT AL ANY, per arreplegar doblers. La resta del any, ningú no sap res d'elles. Perquè?
- 3.- Sa gent de's poble era calmada, bona, honrada, decent, (encara ho és), però d'avui per demà aparaguè un nou Ajuntament (del Partit Popular), i tot d'una, sa gent es posar a barallar-se (per un tema molt important: L'AIGUA . i PERQUE?. Idò bé, per dos "personatges" que es volen enriquir, fent morir de set la resta del poble, que segons ells, a la passada campanya electoral, estimaven MOLT I MOLT. Mira per on, ¡SI NO L'ARRIBEN A ESTIMAR!!!.

Però bé, tot això ve per una animalada que ha fet s'Ajuntament (de's Partit Popular) a n'es grup de ball de bot Es Jonc.

Aquests, estaven convidats a una trobada internacional d'agrupacions folklòriques a Xile. Però vet aquí, no tenien doblers, i, ¿què feren?, demanaren ajuda a s'esmentat Ajuntament, però aquells tenien altres feines, ¿quines?, i no es molestaren a demanar una subvenció. El cap i a la fi, no són del Partit Popular. ¿De quin són?. Hi han tengut la "santa barra" de consentir que un grup de SENCELLERS (que els del Partit Populat TANT ESTIMEN), no poguessin passejar pel món el nom de SENCELLES.

!!!!!! VERGONYA CAVALLERS, VERGONYA!!!!!!!

Un a qui li agrada el ball

(DNI 42.054.327)

DEU ANYS DE VIDA

Al número 1 de Sa Sella podem lletgir ara ja fa més de 10 anys, un interessant reportatge sobre els molins de vent del terme de Sencelles, fet per en Vicenç Comas.

També hi havia un article sobre l'actualitat informativa de Ruberts firmat per en Joan Ferragut.

El canvi polític de l'ajuntament també quedà reflectit a les pàgines de la revista. La crònica tractava sobre les futures realitzacions del nou equip de govern, s'anunciava la pròxima elaboració de les noves Normes Subsidiàries. Més de 10 anys després encara estam en procés...

Si a la vostra col·lecció de Sa Sella hi manca qualche número atrassat ho pots aconseguir al nostre local del Casal de Cultura pel preu de 300 pessetes.

